

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 5. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 18 grudnia 1935 r. L. D. IV. 33846/2/35 w sprawie instrukcji o sposobach ustalania wagi wymiarowej statków rzecznych i pogłębiarek rzecznych przy odprawie celnej, oraz o osprzęcie tych statków i pogłębiarek.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

5.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 33846/2/35

w sprawie instrukcji o sposobach ustalania wagi wymiarowej statków rzecznych i pogłębiarek rzecznych przy odprawie celnej, oraz o osprzęcie tych statków i pogłębiarek.

Do

Dyrekcji Cel, Urzędów Celnych, oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Na podstawie postanowień art. 13 ustęp 4 prawa celnego oraz na podstawie uwagi 3 do poz. 1154 taryfy celnej przywózowej wprowadza się załączoną do niniejszego okólnika instrukcję o sposobach ustalania wagi wymiarowej statków rzecznych i pogłębiarek rzecznych przy odprawie celnej oraz o osprzęcie tychże statków i pogłębiarek. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

Załącznik do okólnika Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 33846/2/35 z dn. 18 grudnia 1935 r. (poz. 5).

INSTRUKCJA

o sposobach ustalania wagi wymiarowej statków rzecznych i pogłębiarek rzecznych przy odprawie celnej, oraz o osprzęcie tych statków i pogłębiarek.

I. Ustalanie wagi własnej statków rzecznych i pogłębiarek rzecznych.

§ 1.

Wagę statków rzecznych i pogłębiarek rzecznych, stanowiącą podstawę wymiaru cła, ustala

się przez obliczenie wyporności bezładunkowej statku lub pogłębiarki.

Za wyporność bezładunkową statku lub pogłębiarki (wyporność statku lub pogłębiarki w stanie bezładunkowym) uważa się ilość metrów sześciennych wody wypartej przez statek lub pogłębiarkę przy zanurzeniu pod wpływem ciężaru własnego, bez ładunku, jednak łącznie ze znajdującym się na statku lub pogłębiarce osprzętem niezbędnym do prawidłowej i bezpiecznej żeglugi (§ 9 i § 10).

Ilość metrów sześciennych wyporności bezładunkowej statku lub pogłębiarki, ustalona na zasadach niżej podanych, przyjmuje się za równą ilości tonn metrycznych (1000 kg) wagi wymiarowej statku lub pogłębiarki.

A. Przy odprawie celnej ostatecznej.

§ 2.

Przy odprawie celnej ostatecznej wyporność bezładunkową statków rzecznych i pogłębiarek określa się bądź:

a) na podstawie świadectwa pomiarowego, wystawionego w kraju, lub w jednym z państw, które zawarły konwencję, dotyczącą pomiarzenia statków żeglugi śródlądowej, podpisaną w Paryżu dnia 29 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24 z 1931 r., poz. 140), bądź —

b) na podstawie pomiaru dokonanego przez rzeczoznawców.

Wzór świadectwa pomiarowego, ustalony rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 20 kwietnia 1933 r. o pomiarach statków żeglugi śródlądowej (Monitor Polski Nr. 96 z 1933 r.) jest podany w załączniku Nr. 1.

§ 3.

Wyporność bezładunkową statku przyjmuje się ze świadectwa pomiarowego wówczas, gdy świadectwo to podaje bezpośrednio wartość wyporności bezładunkowej, a więc w przypadkach następujących:

a) przy statkach przeznaczonych do przewozu towarów (p. A. świadectwa pomiarowego) — jeżeli tabela umieszczona pod p. 34 świadectwa pomiarowego w pierwszym odnotowaniu podaje określoną wartość wyporności, odpowiadającą średniemu zanurzeniu bezładunkowemu; wartość ta stanowi wyporność bezładunkową statku; jeżeli zaś w pierwszym odnotowaniu w rubryce „wyporność” wskazano 0,00, wówczas mają zastosowanie przepisy § 4;

b) przy statkach nieprzeznaczonych do przewozu towarów (p. B. świadectwa pomiarowego) — wyporność bezładunkowa statku podana jest pod p. 35 świadectwa pomiarowego.

§ 4.

Na podstawie pomiarów dokonanych przez rzeczoznawców ustala się wyporność bezładunkową:

a) pogłębiarek rzecznych,
b) statków rzecznych, niezaopatrzonych w świadectwa pomiarowe,

c) statków rzecznych, zaopatrzonych wprawdzie w świadectwa pomiarowe, w których jednak w tabeli podanej pod p. 34 w pierwszym odnotowaniu nie wskazano wyporności bezładunkowej (t. j. gdy średniemu zanurzeniu bezładunkowemu odpowiada w rubryce „wyporność” 0,00 m³).

Koszty powołania rzeczoznawców ponoszą strony.

W sprawie powoływania rzeczoznawców należy zwracać się do najbliższego Państwowego Zarządu Wodnego, których wykaz umieszczony

jest w załączniku Nr. 2, a na terenie Wolnego Miasta Gdańska do „Staatliches Schiffvermessungsamt” w Gdańsku.

B. Przy odprawie celnej warunkowej.

§ 5.

Przy odprawie celnej warunkowej statków rzecznych i pogłębiarek rzecznych, w przypadkach, gdy wyporność bezładunkowa powinna być ustalona przez rzeczoznawców (§ 4), lecz których powołanie mogłoby spowodować zbyt dużą przerwę w przewozie, urząd celny może prowizorycznie ustalić wyporność bezładunkową statków rzecznych i pogłębiarek rzecznych, posługując się:

a) świadectwem pomiarowym niepodającym bezpośrednio tej wyporności, jeżeli statki rzeczne będą zaopatrzone w takie świadectwa (§ 4 ust. c),

b) wynikami pomiarów dokonanych przez urząd celny, jeżeli chodzi o statki rzeczne niezaopatrzone w świadectwa pomiarowe, oraz o pogłębiarki rzeczne.

— o —

Sposób określania wyporności bezładunkowej statków rzecznych na podstawie świadectw pomiarowych niepodających bezpośrednio tej wyporności.

§ 6.

W tabeli podanej pod p. 34 świadectwa pomiarowego odczytuje się pierwsze odnotowanie w rubryce „średnie zanurzenie”, t. j. wielkość zanurzenia statku w stanie bezładunkowym.

Zanurzeniu temu odpowiada wyporność bezładunkowa, która w tabeli nie jest podana (oznaczenie 0,00 m³), a którą należy określić.

W tym celu wielkość zanurzenia bezładunkowego mnoży się przez 2 i znajduje się w tabeli wyporność odpowiadającą temu podwojonemu zanurzeniu.

Przy założeniu, że między głębokością zanurzenia a wypornością statku zachodzi zależność wprost proporcjonalna, odczytana w powyższy sposób wyporność byłaby równa wyporności bezładunkowej statku.

W praktyce zależność ta zachodzi tylko w przybliżeniu, ze względu na zaokrąglony kształt części przydennej statku; dla określenia więc rzeczywistej wyporności bezładunkowej należy odczytaną wartość odpowiednio zmniejszyć.

Praktycznie wartość wyporności ustala się jako 90% wyporności odczytanej z tabeli.

Przykład.

Tabela podana w p. 34 świadectwa pomiarowego.

Średnie zanurzenie w/g odczytów podziałek pomiarowych m	Wyporność m ³
0.45	0.00
0.46	1.620
0.47	3.643
0.48	5.265
i t. d.	i t. d.
0.89	71.333
0.90	72.963
0.91	73.593
i t. d.	i t. d.